

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันศุกร์ที่ 15 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2551 หน้า 25

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

สร้างเกราะคุ้มกัน วัยรุ่นรู้เท่าทัน"เช็กซ์"

แม้จะผ่านพ้นวันวาเลนไทน์มาแล้ว แต่ประเด็นเพศศึกษาในหมู่เยาวชนยังเป็นเรื่องร้อนๆในสังคมต่อไป

รศ.ดร.นภภรณ์ หะวานนท์ อาจารย์ผู้สอนทางด้านสังคมศาสตร์ สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) กล่าวว่า ในยุคที่เด็กได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเพศมากมายผ่านหนังสือ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี หรือแม้กระทั่งสื่ออินเทอร์เน็ต เราห้ามเด็กรับข้อมูลเหล่านั้นไม่ได้

สิ่งเหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นเด็กให้อยากรู้อยากเห็น แต่เราจะทำอย่างไรในการสร้างเกราะคุ้มกันเด็กให้เข้าใจเรื่องเพศศึกษารูเท่าทันเรื่องของเพศ ถ้าเรารู้เท่าทันไม่ว่าจะเป็นตัวเด็กเอง ครู หรือผู้ใหญ่ในสังคม ก็ไม่ต้องกังวลว่าเมื่อถึงวันวาเลนไทน์หรือวันลอยกระทง เด็กต้องเสียตัวหรือมีเพศสัมพันธ์

อยากบอกว่าถึงแม้ไม่มีวันเหล่านี้เด็กก็มีโอกาสเดินเข้าสู่วงวนนั้นได้ เพราะสังคมเป็นตัวกระตุ้นเราเด็ก โดยเฉพาะสื่อต่างๆ ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมาเด็กไทยยังไม่มีความรู้ด้านเพศศึกษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับความสนใจและเป็นประโยชน์กับพวกเขาเท่าที่ควร

"การจัดการเรียนการสอนด้านเพศศึกษายังไม่นึกถึงบริบทที่แตกต่าง หลากหลายวัย ครูบางคนไม่เข้าใจเรื่องเพศศึกษา ยังมองเป็นเรื่องน่าอาย ครูบางคนเห็นเด็กสวมเสื้อพอดิตัวยังมีความคิดว่าเด็กคนนั้นแต่งตัวเพื่อยั่วให้ผู้ชายมอง ถ้าเรายังมีครูที่สอนเพศศึกษาคิดเช่นนี้อยู่ การสอนเพศศึกษาในสังคมไทยก็จะเป็นเช่นนี้ การแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับวัยรุ่นก็จะไม่ถูกจุด เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุอย่างที่ต่างๆกันอยู่"

รศ.ดร.นภภรณ์กล่าวอีกว่า เพศศึกษาเป็นเรื่องที่จำเป็นต้องสอนเด็ก แต่เรื่องนี้ไม่ได้ทำกันง่ายๆ อย่างที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศหรือออกคำสั่งให้มีการเรียนการสอนเรื่องนี้ในโรงเรียนอย่าลืมว่าบริบทในสังคมไทยมีความหลากหลาย เด็กในชั้นเรียนก็มีความหลากหลาย การจัดวิชาเพศศึกษาต้องทำอย่างละเอียด ประณีต ครูต้องพร้อม ไม่ใช่ยกหน้าที่นี้ให้ครูบางรายวิชา เช่น วิชาสุขศึกษา สังคมหรือศีลธรรมเพียงคนเดียว อย่าลืมว่าครูเองก็มีขีดจำกัด บางคนสอนได้บางคนสอนไม่ได้ แม้เด็กจะอยากเรียนแต่ครูไม่มีวิธีการสอน เอาเรื่องที่เด็กไม่อยากรูมาสอน มันก็ไม่เกิดประโยชน์

เรื่องเพศศึกษาเป็นวิถีชีวิต อย่าทำให้มันเป็นเรื่องที่แตกแยกออกจากวิถีชีวิต ทำอย่างไรให้เรื่องนี้เป็นวิถีชีวิต ให้เด็กเข้าใจอย่างรู้เท่าทัน สังคมไทยไม่ค่อยอยากพูดเรื่องเพศสัมพันธ์เพราะคิดว่าเป็นการชี้นำหรือให้กระรอก เกรงว่าจะขึ้นๆ ความจริงแล้วอยากบอกว่ากระรอกมันอยู่ในโพรงเรียบ

ร้อยแล้ว แต่ทำอย่างไรให้กระรอกอยู่ในโพรงได้อย่างรอดปลอดภัย เด็กๆ เขารับรู้เรื่องเพศผ่านสื่อต่างๆอยู่แล้วแต่ทำอย่างไรให้เขาเข้าใจให้ถูกต้องต่างหากจะได้ไม่พลาดพลัง ครูควรสร้างกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยให้เด็กเขียนเรื่องที่ตัวเองสนใจ อยากรู้ หรือคิดว่ามีปัญหา เป็นการเขียนคำถาม แต่สิ่งที่เด็กเขียนนั้นต้องไม่เปิดเผยชื่อว่าเด็กคนใดเป็นคนเขียน จากนั้นนำสิ่งที่เด็กเขียนหรือสงสัยมาคุยหรืออภิปรายในชั้นเรียน

สิ่งเหล่านี้ครูสามารถทำได้ เด็กๆ จะร่วมกันเรียนรู้เพศศึกษาจากประสบการณ์ของเพื่อนในชั้นหรือข้อสงสัยของเพื่อนในชั้น พร้อมกันนี้ต้องเปิดโอกาสให้เด็กพูด ถึงเวลาแล้วที่สังคมไทยควรสนใจวิชาเพศศึกษา และไม่เพียงแค่วรรณคดีเท่านั้น ในครอบครัวก็ควรให้ความรู้ที่เหมาะสมกับเด็ก เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กรู้เท่าทัน รู้จักระมัดระวังตัวเองและเข้าใจเรื่องเพศศึกษาในทัศนคติที่มันคือวิถีชีวิตของผู้คน